

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823202648
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7823202648.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Jany Dudíkovej v spore žalobcov: 1. A. B., nar. X.X.XXXX a 2. C. B., nar. X.X.XXXX, oboch bytom D. XX, zastúpených Občianskym združením Právna pomoc poškodeným, Lipany, Janka Kráľa 200/12, IČO: 50 951 947, proti žalovaným: 1. EURO CASH s. r. o., Banská Bystrica, ČSA 24, IČO: 36 637 301, zastúpenému JUDr. Ondrejom Sochorom, advokátom, Banská Bystrica, Ul. Prof. Sáru 44, 2. LICITOR group, a. s., Žilina, Sládkovičova 6, IČO: 36 421 561, zastúpenému TOMANÍČEK & PARTNERS s.r.o., Žilina, Sládkovičova 6, IČO: 47 239 000, o zdržanie sa výkonu záložného práva a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaniach žalovaných proti uzneseniu 9Csp/68/2023-98 z 29.12.2023 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením uložil žalovaným v 1. a 2. rade zdržať sa dražby nehnuteľností vedených na liste vlastníctva č. XXX k. ú. D. parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape:

- parcela č. 487 o výmere 457 m², zastavaná plocha a nádvorie,
- rodinný dom súpisné č. XX, nachádzajúci sa na pozemku s parcelným č. 487, do právoplatného rozhodnutia vo veci samej vedenej pod sp. zn.: 9Csp/68/2023 na Okresnom súde Rožňava.

2. Vychádzal z návrhu žalobcov, ktorí sa vo veci samej domáhajú vydania rozsudku, ktorým by súd prikázal žalovaným v 1. a 2. rade zdržať sa dražby nehnuteľností registrovaných na LV č. XXX v k.ú. D., keď súčasne sa domáhali i nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by taktiež súd prikázal žalovaným v 1. a 2. rade zdržať sa dražby predmetných nehnuteľností a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, čo odôvodnili tým, že so žalovaným v 1. rade ako veriteľom bola uzatvorená dňa 7.9.2012 zmluva o podnikateľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie čiastky 20.000,- eur, keď tento zmluvný vzťah už bol posudzovaný v konaniach Okresného súdu Rožňava sp. zn. 5Csp/56/2018 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5CoCsp/22/2021, pričom súbežne medzi stranami bola uzatvorená i zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. XXX v k.ú. D., pričom listom žalovaného v 1.rade im bolo oznámené, že ku dňu 5.9.2022 došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a pristúpené k výkonu záložného práva. Súd prvej inštancie ďalej obsahlo citoval z dôvodov, ktoré podľa žalobcov opodstatňujú vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže podľa nich výkon záložného práva je premlčaný, odporuje dobrým mravom a to aj pre hrubý nepomer výšky údajného dlhu a hodnoty nehnuteľností, hroziaci im zbavením jediného obydlia, k čomu žalobcovia citovali okrem iného z Dohovoru o ochrane ľudských práv, zo smernice Rady 93/13/EHS a z rozhodnutí Ústavného súdu SR a tiež všeobecných súdov Slovenskej republiky. Poukázal na obranu žalovaného v 1. rade, ktorý poprel možnosť premlčania výkonu záložného práva a vyčíslil finančnú čiastku doposiaľ žalobcami neuhradenú a ktorá ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva len na istine predstavovala 10.497,99 eur. Citoval § 324 ods. 1,3, § 325 ods. 1,2, § 326 ods. 1,2 a § 329 ods. 1 prvej vety CSP a berúc do úvahy preventívny charakter neodkladného opatrenia, danému návrhu

vyhoveli, keďže žalobcovia podľa neho osvedčili skutočnosti spĺňajúce atribút vysokej pravdepodobnosti ich tvrdení. Z výpisu z LV č. XXX v k.ú. D. mu vyplynulo, že dom súp. č. XX je jediným obydľím žalobcov. Vychádzajúc z aktuálnej výšky dlžnej istiny - 10.497,99 eur mal za to, že táto síce nie je v rozpore s ust. § 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách, avšak vzhľadom na aktuálnu výšku dlhu s príslušenstvom a spôsob realizácie výkonu záložného práva predajom nehnuteľnosti sa tento javí ako neprimeraný vo vzťahu k hodnote nehnuteľnosti. Ku namietanému premlčaniu výkonu záložného práva uviedol, že táto námietka definitívne bude vysporiadaná v merite veci, avšak podľa predbežného posúdenia sa javí ako nedôvodná.

3. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalovaný v 1. rade, navrhol ho zmeniť a návrh zamietnuť. Mal za to, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom nevyplýva skutkový záver aká konkrétne je hodnota nehnuteľnosti, ani z akého konkrétneho dôkazu by jej hodnota mala vyplývať a teda nie je zrejmé, akým spôsobom konajúci súd dospel ku skutkovému záveru, že medzi hodnotou nehnuteľnosti a výškou dlhu zo zmluvy o úvere je taký nepomer, ktorý bráni realizácii dražby. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia mu ani nevyplývalo, či určenie pomeru medzi výškou pohľadávky a hodnotou nehnuteľnosti predstavuje práve taký dôvod, pre ktorý by mu malo byť odopreté právo na výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou podľa § 3 Občianskeho zákonníka. Samotný Občiansky zákonník pritom počíta s tým, že v prípade uplatnenia záložného práva nie je možné aplikovať na právny vzťah ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka ako korektív, ktorý by umožňoval odoprieť záložnému veriteľovi realizovať jeho práva na výkon záložného práva. Bola mu známa rozhodovacia prax najmä Krajského súdu v Prešove, ktorý sa vo svojich rozhodnutiach opiera o nález Ústavného súdu SR zo dňa 14.9.2011 sp. zn. II.ÚS 237/2011, avšak tento nález podľa neho žiadnym spôsobom neriešil otázku pomeru výšky pohľadávky a hodnoty zálohu a už vôbec nie otázku vo vzťahu k možnosti či nemožnosti realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Zdôraznil, že ku dňu 1.11.2023 dlžná suma uplatňovaná v dražobnom konaní predstavuje spolu 14.331,65 eur z čoho dlžná istina je 10.497,99 eur.

4. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním aj žalovaný v 2. rade, navrhol ho zmeniť a návrh voči nemu zamietnuť, keďže v súlade so zásadou primeranosti a nevyhnutnosti potreby dočasnej úpravy pri vydaní neodkladného opatrenia by súd mal starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení. Súd prvej inštancie podľa neho nevzal do úvahy § 19 ods. 1 písm. b/ a h/ zákona č. 527/2002 Z.z., ktoré upravujú povinnosť dražobníka upustiť od dražby v zákonom predpokladaných prípadoch. Zdôraznil, že nie je nevyhnutné ukladať povinnosti tretej osobe, ak úplne postačuje tzv. predbežná úprava pomerov voči účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, keďže predbežná ochrana týkajúca sa vzťahov žalobcov a navrhovateľa dražby by sa preniesla do jeho právneho postavenia ako dražobníka.

5. Žalobcovia k odvolaniu žalovaného v 1. rade navrhli odvolaciemu súdu potvrdiť napadnuté rozhodnutie zotrvajúc i na názore, že pohľadávka aj záložné právo sú premlčané. Upozornili i na rozhodnutia Ústavného súdu SR zaoberajúce sa otázkou primeranosti a hrubého nepomeru medzi skutočnou výškou dlhu a hodnotou nehnuteľnosti. Uviedli, že do dňa podania návrhu súhrnne žalobcovi v 1. rade (správne žalovanému v 1. rade) zaplatili 28.459,26 eur.

6. Žalobcovia sa samostatne vyjadrili aj k odvolaniu žalovaného v 2. rade a uviedli, že tento vykonával všetky úkony k obhliadke a samotnej dražbe ich nehnuteľnosti, aj keď vedel o podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný v 2. rade, i keď vedel už o vydaní uznesenia o zdržaní sa výkonu záložného práva nevykonal žiadne opatrenie na upustenie od výkonu dražby a reagoval až na ich telefonát.

7. Žalovaný v 1. rade zaujal stanovisko k vyjadreniu žalobcov v podaní zo dňa 26.2.2024 a zdôraznil, že žalobcovia v konaní neosvedčili a ani netvrdili, aká je výška hodnoty nehnuteľnosti a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žiadnu listinu preukazujúcu hodnotu nehnuteľnosti ani nepredložili. Trval na tom, že námietka premlčania záložného práva je nedôvodná.

8. Žalobcovia ku vyjadreniu žalovaného v 1. rade uviedli, že cena sporných nehnuteľností je žalovanému dostatočne známa a značný nepomer tejto hodnoty voči dlhu musí mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie o správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolania žalovaných ako podané včas a oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolania žalovaných sú dôvodné.

10. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

11. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

12. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Rovnako Ústavný súd SR už opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

13. V súlade s citovaným ustanovením v odôvodnení svojho rozhodnutia sa musí súd vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a vysvetliť svoje myšlienkové postupy dostatočne jasne a výstižne s poukazom na všetky skutočnosti, z ktorých pri rozhodovaní vychádzal a vysvetliť akými úvahami sa pri ich hodnotení spravoval a ako vec právne posúdil.

14. Uvedené platí v plnom rozsahu aj vo vzťahu k uzneseniu, ktorým súd rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Žalobcovia sa domáhajú nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zdržať sa dražby nehnuteľností vedených na LV č. XXX v katastrálnom území D., ktorá má byť zrealizovaná na podklade zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 7.9.2012, uzavretej v súvislosti s poskytnutým úverom. Niet pochyb o tom, že vzťah odvíjajúci sa medzi zmluvnými stranami z úverovej zmluvy je nevyhnutné považovať za vzťah spotrebiteľský (viď rozsudok Okresného súdu Rožňava 5Csp 56/2018 na čl. 22 a nasl. súdneho spisu a rozsudok Krajského súdu v Košiciach 5CoCsp 22/2021 na čl. 30 a nasl. súdneho spisu).

16. Spotrebiteľovi ako úverovému dlžníkovi, ktorý sa zaručil vlastnou nehnuteľnosťou slúžiacou mu na bývanie je zákonom poskytovaná zvýšená ochrana. Potrebu bezodkladnej úpravy pomerov žalobcovia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnili tým, že výkon záložného práva je premičaný, že jeho výkon odporuje aj dobrým mravom a to pre hrubý nepomer výšky údajného dlhu a hodnoty nehnuteľnosti ako aj reálnou stratou ich jediného obydlia. Zjednodušene sa dá pritom konštatovať, že záujmom žalobcov, ktorí si požičali nie zanedbateľnú sumu, by malo byť zaplatenie požičaných peňazí, avšak v zákonnej výške.

17. Ústavný súd SR sa už vyslovil, že podľa platnej právnej úpravy zákona o dobrovoľných dražbách je rozsah prostriedkov následnej nápravy proti výkonu záložného práva obmedzený v podstate len na žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby (§ 21 zákona o dobrovoľných dražbách) a takáto následná prípadná obrana záložcu je podstatne sťažená (uznesenie Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 261/2013 z 30. apríla 2013). Sťaženie následnej súdnej kontroly dobrovoľnej dražby by malo byť kompenzované dostatočnou preventívnou a priebežnou kontrolou dobrovoľnej dražby orgánom verejnej moci. Ústavný súd taktiež konštatoval, že v dobrovoľnej dražbe pôsobí nepopierateľné pnutie medzi záujmom záložcu na tom, aby bola vec predaná za čo najvyššiu cenu, resp. na tom, aby nebola vec predaná za dlh, ktorý je v hrubom nepomere k hodnote zálohu (pozri aj nález Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 237/2011 z 2. júna 2011 a uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 261/2013 z 30.4.2013) a záujmom

záložného veriteľa, ktorý sa ale v podstate obmedzuje na uspokojenie jeho pohľadávky, a teda na čo najrýchlejšie speňaženie zálohu aspoň v takej výške, ktorá zabezpečí uhradenie jeho pohľadávky. Takéto pnutie pritom pôsobí aj pri takej dobrovoľnej dražbe, ktorá nevykazuje znaky podvodnej snahy získať založenú vec pod trhovú cenu (pričom tento záver nemôže spočívať výlučne na predstavách všeobecného súdu o všeobecnej praxi pri prevažujúcej praxi výkonov záložných práv na Slovensku, ale musí byť podporený konkrétnymi zisteniami vzťahujúcimi sa na prerokúvanú vec). Preto uviedol, že intenzita zásahu do vlastníckeho práva realizovaného v podobe predaja predmetu vlastníctva by nemala byť vo výraznom nepomere k skutočnej alebo aspoň skutočnosti sa čo najviac približujúcej cene tohto predmetu vlastníctva (II. ÚS 237/2011). V tejto súvislosti však odvolací súd konštatuje, že spotrebiteľské právo, ktoré sa v poslednom čase v právnom poriadku Slovenskej republiky výrazným spôsobom naklonilo v prospech spotrebiteľa, ani v súčasnej právnej úprave nevyklučuje možnosť dobrovoľnej dražby, v zmysle záložného práva ako legálneho prostriedku na zabezpečenie pohľadávky veriteľa. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 13/2000 v spojení s rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade Stanková versus Slovenská republika, ako aj rozhodnutím Paulič verzus Chorvátsko, kde súdy potvrdili, že akýkoľvek zásah do obydľia je potrebné posudzovať citlivo a zužujúco s tým, že dotknutá osoba má mať za každých okolností možnosť dovolať sa ochrany na nezávislom a nestrannom súde. Zásah do vlastníctva vykonáva súkromný subjekt – dražobník, ktorý nepodlieha žiadnej súdnej kontrole, ktorá by v reálnom čase poskytla ochranu týmto právam žalobkyne.

18. V súvislosti s dražbou odvolací súd poukazuje na uznesenie PL ÚS 23/2014, z ktorého okrem iného vyplýva, že sťaženie následnej súdnej kontroly dobrovoľnej dražby by malo byť kompenzované dostatočnou preventívnou a priebežnou kontrolou dobrovoľnej dražby orgánom verejnej moci. Informatívna poznámka nevyrieši problematiku multiplikácie práva alebo zaťaženie vydraženej nehnuteľnosti právami tretích osôb a pre prípad vyslovenia neplatnosti dobrovoľnej dražby vyvolávajú iba ťažko riešiteľný stav reštitúcie pomerov do pôvodného stavu s množstvom poškodených osôb na majetkových právach (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.9.2014, sp. zn. 5Cdo/190/2014).

19. K uplatnenej námietke premlčania výkonu záložného práva súd prvej inštancie v danej veci uviedol, že s touto sa definitívne vyporiada pri rozhodovaní o podanej žalobe v merite veci, avšak podľa predbežného posúdenia tejto námietky, vychádzajúc z obsahu predložených listín a vyjadrenia žalovaného sa javí, že táto námietka je nedôvodná.

20. Návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia takto súd prvej inštancie vyhovel v podstate z jediného dôvodu a to, že výška vymáhanej istiny s príslušenstvom sa javí ako neprimeraná vo vzťahu k hodnote (draženej) nehnuteľnosti. V tejto súvislosti žalovaný v 1. rade vo svojom odvolaní dôvodne namieta, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom nevyplýva skutkový záver, aká konkrétna je hodnota nehnuteľnosti a ani z akého konkrétneho dôkazu by hodnota nehnuteľnosti mala vyplývať. V tomto smere je odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia nedostatočné, arbitrárne a pre strany sporu i nadriadený súd teda nezrozumiteľné. V odvolacom konaní do spisu boli založené doklady indikujúce rôznu hodnotu nehnuteľnosti podliehajúcej dražbe (91.700 eur podľa znaleckého posudku č. 96/2023, či 90.100 eur podľa znaleckého posudku č. 19/2023), avšak odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie v tomto smere neposkytuje žiadny návod umožňujúci osvojiť si záver, z ktorého pri rozhodovaní bolo vychádzané. Okrem toho odôvodnenie napadnutého uznesenia neobsahuje žiadne úvahy zaoberajúce sa pasívnou legitimáciou žalovaného v 2. rade – dražobníka. Pritom pre zabránenie dražobníkovi v pokračovaní v dražbe by malo postačovať podľa § 19 ods. 1 písm. b/ a h/ zákona č. 527/2002 Z.z. preukázanie (predloženie) neodkladného opatrenia súdu, nariaďujúceho navrhovateľovi dražby nenavrhopať jej vykonanie či sa jej zdržať.

21. Keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie nespĺňa všetky náležitosti rozhodnutia v zmysle citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku, nemal odvolací súd inú možnosť iba uznesenie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie s tým, že v novom rozhodnutí prvoinštančný súd dôsledne posúdi splnenie/nesplnenie všetkých zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a rozhodnutie odôvodní spôsobom súladným s procesnými predpismi, vyhodnotiac okrem iného i potrebu obmedziť žalovaného v 2. rade ako dražobníka.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).